

gen af et Lovforslag fremsættes et Endringsforslag af Grundlovsindhold, saa skal Formanden afvise det. De Forslag, som vi her idag have liggende for os, ere selvfølgelig tilstedte af den ærede Formand, siden de foreligge til Forhandling. Den høitærede Formand har altsaa her skjønnet, at disse Forslag ikke vare grundlovsstridige, og den høitærede Formand har Ret; for det Første, fordi han altid formelt har Ret som Formand, for det Andet, fordi hans Anskuelse her i og for sig er rigtig. Den Forandring i Islands Retstilstand, som vi her skulle foretage, er jo hverken mere eller mindre end dette, at vi tillade Kongen og en særlig islandsk Forsamling i Kraft af den Lov, vi her vedtage, at udøve en vis lovgivende og bevillende Myndighed; men dette er accurat det Samme, som vi paa Statens Vegne ofte have foretaget ligeoverfor andre, snart locale, snart sociale eller politiske Samsund; det er det, vi navnlig ofte have foretaget ligeoverfor Communerne. Maa jeg blot minde de ærede Herrer om, at vi ved Loven af 21de Juni 1867 overgave Statens lovgivende Myndighed med Hensyn til Hovedlandeveisvæsenet til Amtscommunerne. Intet Menneske tvivler om, at dette er foretaget retmæssigt ved almindelig Lov. Men det er jo i Virkeligheden ikke Andet end det selv Samme, som foreligger her, idet visse Anliggender lægges hen til en local Myndighed, nemlig den islandsk. Denne Sammenstilling mellem, hvad vi her ville gjøre, og hvad vi ofte have gjort i tilsvarende Forhold, er, troer jeg i og for sig fuldkommen fyldestgjørende, men jeg vil dog dertil føie, at naar Rigsdagen har vedtaget Love, der angaae Islands Anliggender, saavel saadanne, der nu skulle kaldes særlige, som saadanne, der vedblivende skulle være almindelige, — jeg maa overfor den ærede Minister haandhæve, at Rigsdagen har vedtaget Love af begge Arter, jeg nævnte for som Exempler paa den ene Art Chronfølgeloven med Mere, og som Exempler paa Love af den anden Art kan nævnes for det Første den islandsk Handelslov, og vil man sige at det er en Lov af blandet Art, saa vil jeg nævne Lønningsloven for de islandsk Embedsmænd, der er saa særlig som nogen, — naar, siger jeg,

Rigsdagen har havt Lovgivningsmyndighed med Hensyn til begge disse Arter af islandsk Anliggender, maa den ogsaa have Myndighed til at sætte Grændsen for, hvad den vil lovgive over lidt nærmere eller lidt fjernere, end den hidtil har været. Ogsaa i Kraft af denne Betragtning er det klart, at der behøves kun en simpel Lov for at vedtage noget Saadant som det, der her foreslaaes. Jeg vil dertil endnu føie, at denne Anskuelse fuldstændig stemmer med, hvad der paa et tidligere Standpunkt er udtalt af den kongelige Regjering, idet det nemlig i Departementsstidenden for 1851, Side 730, i de tidligere af mig citerede Motiver til det islandsk Forsatningsudskift af 1851 hedder: „Det kan neppe ansees stridende imod Grundlovens § 2, at Kongen i Forening med Rigsdagen vedtager Bestemmelser om en særlig Udøvelsesmaade af Statsmagten med Hensyn til visse Dele af Statens Omraade“. Her har altsaa Regjeringen ved en udtryffeligg Udtalesse anerkjendt det, som forøvrigt ligger i hele vor bestaaende Retstilstand, at der udfordres kun en almindelig Lov til at gennemføre saadanne Bestemmelser som den, vi i Overensstemmelse med Ministeren ville gennemføre her. — Jeg vender mig nu fra disse Forslag, der ere stillede af ærede Medlemmer her i Salen, altsaa fra Forslaget under Nr. 3 osv., idet det Meget, som ellers den ærede Ministers og Andres Udtalelser mulig kunde have givet Anledning til at sige om disse Forslag, er blevet sagt fylldigt af det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Klein) med Tilføielse af meget Værdifuldt, som jeg muligviis ikke havde anført. Jeg vender mig altsaa fra disse Forslag og skal nu tillade mig at sige et Par Bemærkninger om Spørgsmaalet om Tilskudssummens Størrelse. Flere af de ærede Herrer, der vilde have Nedsættelse i det Tilskud, vi vedtog ved 2den Behandling, ere komne tilbage til Følelsen. Jeg spørger nu de Herrer: har jeg tiltalt Følelserne i denne Sag? Har jeg staaet paa noget andet Standpunkt end det, at jeg har anført Grunde. — lagte paa en anden Basis end den, den ærede Ordfører har valgt sig — for, at vi skulle blive ved de Bestemmelser, vi have vedtaget ved 2den Behandling